

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. juni 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2013-0030-1231
Dok.: 751143

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 457 (Alm. del), som Retsudvalget har stillet til justitsministeren den 8. januar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 457 (Alm. del) fra Retsudvalget:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt henholdsvis den engelske henholdsvis den franske straffelovgivning indeholder muligheder for udvisning af udlændinge, f.eks. hadefulde prædikanter og ekstremister, som på en særlig grovkornet verbal måde i flammende taler opildner til et had mod demokratiet og landets politiske system, sikkerhed og stabilitet. Der bedes redegjort for på hvilken måde sådanne regler i givet fald adskiller sig fra dansk lovgivning.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udenrigsministeriet om at indhente en udtalelse fra henholdsvis de britiske og de franske myndigheder på området.

Indenrigsministeriet i Storbritannien (Home Office) har oplyst følgende:

”Ministeren (som regel the Home Secretary, som er den britiske indenrigsminister) har beføjelse under udlændingelovgivningen til at søge om udvisning af en ikke EU/EØS-statsborger, hvor en sådan handling ville blive betragtet som til gavn for/befordrende for almenvellet (*”conducive to the public good”*), jf. spm 459.

I tillæg til ovenstående er der i lovgivningen om indvandring indført krav om at søge ”automatisk udvisning” af ikke EU/EØS-statsborgere, som er blevet dømt for en strafbar handling, der indebærer en straf på 12 måneders fængsling eller mere. Det er muligt, at personer kan modtage en dom af en sådan længde for lovovertrædelser ved f.eks. at opildne til terror.

For så vidt angår EU/EØS-statsborgere er der i den britiske lovgivning med forordningen fra 2009 udstukket betingelserne for udvisning af en EU/EØS-statsborger fra Storbritannien. En sådan beslutning skal være begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. En sådan afgørelse skal desuden - blandt andet - afspejle den personlige adfærd fra den pågældende person, og denne adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Det første skridt i processen for udvisning af en EU/EØS-statsborger, der udviser adfærd, der ikke er befordrende for almenvellet under udlændingeloven, er, at Home Office udarbejder en ”notice of intention to deport” rettet mod vedkommende. Vedkommende har ret til at appellere denne meddelelse (notice) til domstolene. Både Home Office og den pågæl-

dende person kan efterfølgende søge at appellere opad gennem retssystemet. Hvis den endelige afgørelse fra domstolene er til fordel for udvisning, vil en "Deportation Order" blive underskrevet, og personen vil derefter blive udvist fra UK. Home Office oplyser yderligere, at enhver udvisning er underlagt de britiske forpligtelser i henhold til den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR)."

Indenrigsministeriet i Frankrig (Ministère de l'Intérieur) har oplyst følgende:

"I den franske udlændingelovgivning kan man ifølge artikel L.521-1, medmindre der foreligger særlige betingelser i henhold til artiklerne L.521-2, L.521-3 og L.521-4, udvise en udlænding, hvis vedkommende anses for at være en alvorlig trussel mod den offentlige orden.

Udvisningsproceduren er basalt en politiforanstaltning, hvis hensigt er at beskytte orden og den offentlige sikkerhed.

Som enhver administrativ politiforanstaltning skal udvisningen respektere princippet om proportionalitet og må ikke være et urimeligt overgreb mod de grundlæggende europæiske menneskerettigheder og frihedsrettigheder.

Udlændingeloven fastlægger specielle betingelser for personer, der er omfattet af artiklerne L.521-2, L.521-3, L.521.4 og L.522-1

Artikel L.521-2 beskytter på "relativt" niveau og bruges under fem helt præcise omstændigheder, for eksempel hvis en udlænding har mindst 10 års lovligt ophold i landet eller hvis en udlænding forsørger mindreårige børn bosiddende i Frankrig. I de tilfælde kan udlændingen ikke udvises, medmindre en udvisningsprocedure udgør en tvingende nødvendighed for at beskytte statens sikkerhed eller den offentlige sikkerhed. Beslutningen herom træffes af indenrigsministeren. Hvis udlændingen definitivt er blevet idømt mindst fem års ubetinget fængsel er udvisningen dog præfektens afgørelse.

Artikel L.521-3 beskytter på "forstærket" niveau og træder i kraft, hvis udlændingens private forhold vidner om en endnu stærkere tilknytning til Frankrig, det være sig hvis personen har haft lovligt ophold i landet i mindst 20 år, eller hvis personen af helbredsmæssige årsager er under en medicinsk behandling, som ikke tilbydes i hjemlandet.

I de tilfælde kan udlændingen ikke udvises, medmindre der er bevis for en opførsel, som er til fare for statens grundlæggende sikkerhed, for terrorhandlinger eller for eksplicitte provoke-

rende og overlagte gerninger, der opildner til diskrimination, had eller vold mod en bestemt person eller en bestemt befolkningsgruppe. Afgørelsen herom træffes af indenrigsministeren.

Artikel L.521-4 redegør for, at mindreårige under ingen omstændigheder kan udvises.

Den rent praktiske administrative procedure er afhængig af, om der er tale om et yderst hastende tilfælde eller ej.

Ved almindelig procedure skal en udlænding, der står for udvisning, adviseres af præfekten i sit hjemdepartement om det obligatoriske møde i den administrative udvisningskommission mindst 2 uger før mødet finder sted.

Kun i yderst hastende tilfælde bruges en undtagelsesprocedure, hvis princip forklares i artikel L.522-1 i udlændingeloven.

Her adviseres udlændingen ikke på forhånd, og udvisningen beslutes af indenrigsministeren uden at vedkommendes dossier forelægges den administrative udvisningskommission. ”Den yderst hastende karakter” vurderes i overensstemmelse med retspraksis og bliver således behandlet ad hoc. På generelt plan er der dog tale om to kriterier: Truslens alvorlighed og, når udlændingen er blevet idømt en fængselsstraf, den nært forestående frigivelse.”

For så vidt angår reglerne om udvisning i den danske udlændingelov henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 460 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.